

Sommerturen 2016.

Det ble en nydelig tur, med opplevelser av forskjellig slag.

Vestervegere er også fritidsfolk og vant med å bevege seg i ulendt terreng. Derfor ingen problem med å finne seg ei hylle og nyte mat og god drikke.

At fangstskuta Aarvak nå er kommet i hus etter en lang kamp, var også et hyggelig syn. Det er mye sjøfarts- og fangsthistorie innenfor disse glassveggene. Vi fikk også ta en tur inn på selve museet og der se hva de hadde av utstyr. Og tenk, så liten mulighet for kommunikasjon!

Overmester har ordet

Gode brødre.

Takk for denne anledningen til å få invitere dere inn i noe av mitt tankegods. Denne stunden du setter av til å lese dette skal handle om **ingen ting**. Nei, ikke slik at ingen ting skal skje. Jeg vil forsøke å vise dere et rom fullt opp av **ingen ting**. Der du finner roen etter en hektisk periode, der du finner salve for de fysiske skrubbsår dagen gav. Der det gode livet oppstod. På samme måte som et brød må ha luft og rom for å heve seg, på samme måte må alt vi gjør ha et tomt sted inne i seg, som gir rom for tanke og vekst. Å leve det gode livet tror jeg opptar stadig flere av oss.

I dette legger jeg her ikke evighetsperspektiv, hvor fra – hvor hen, men det livet vi har fått til å leve her på jorda. Derfor har jeg valgt å kalle dette innlegget for

Det gode livet.

Kan vi håpe på det gode livet?

Ja, mener de lærde på temat.

I teorien er det faktisk lett å oppnå det gode liv. Det handler ikke om status og materielle ting, men det å møblerer sitt hode med gode tanker. Rydde bort misunnelse, bitterhet, havevise, ondskap, hevnlyst, så vel som jantelovens mekanismer.

Ser du da hva det egentlig dreier seg om, jo, vennskap, kjærlighet og sannhet, tro, håp og barmhjertighet. Klarer vi denne mentale omstillingen, da har vi sikkert funnet det gode liv.

Det er tankens kraft som er døråpner til det gode liv. Det er tankene en gjør om seg selv som først og fremst er avgjørende for egen livskvalitet. **Spørs-**

målet er ikke først og fremst hvordan du har det, men hvordan du tar det.

Vi har i flere år fått vite at Norge er rangert som verdens beste land å bo og leve i, men det gir ingen garanti for en høy livskvalitet. Vi opplever velferdsstatens jagende effektivitet, stadig mestring av nye og mer krevende oppgaver. Denne "supermenneske-tenkingen" tror jeg fester mye ensomhet, dårlig samvittighet, dårlige mestringsopplevelser, og planter i hodet vårt noen tanker som kan være skadelig for oss i forhold til å kunne leve det gode livet.

Det er snart på tide at de tusener personalsjefer i et ansettelasesintervju ikke bare vektlegger teoretiske ferdigheter og karrierestiger, men like mye hvordan kandidaten fungerer i det daglige, i det emosjonelle, i en sosial sammenheng. Basis for å få gjort det vi skal på en tilfredstillende måte, ja for alt ligger i å få hverdagen til å fungere, ha et godt forhold til familie og på det sosiale og mellommenneskelige plan, venner og arbeidskamerater, og ikke

minst ha det godt med seg selv og sine egne tanker. Det er det som skaper det gode livet.

Det gjelder ofte den kunsten å ta tak i håpet i en situasjon. Optimismen behøver så absolutt ikke stå i konkurranse med realismen, selv om det er slik mange vil lede oss til å tenke.

Det er ofte nok å se glasset som halvfullt og ikke halvtomt. Det handler ikke om å tenke bare snille tanker om seg selv, menneskene og samfunnet omkring seg. Det gjelder å holde fast på positive tanker, og hente frem positive opplevelser en tidligere har hatt, og visjonen om et liv i vennskap, kjærlighet og sannhet. Denne mentale øvelsen kan vi alle gjøre om igjen og om igjen.

Kanskje har du enda til enkelte ganger et behov for å beskytte deg mot deg selv fordi du har en kreativitet som langt overgår din kapasitet? Kanskje skulle du trekke deg litt tilbake for deg selv hver dag for å trene på denne mentale øvelsen i å trekke deg tilbake til nettopp **ingenting**. Det er noe vi alle kan, og kanskje bør. Å trekke seg tilbake til ingen ting er ikke uproduktivt, må vite. Dette er en bevisst handling som tjener til å vende oppmerksomheten innover, som med et akademisk ord kalles kontemplasjon.

Jeg har lest at munkene, i hvert fall i tidligere tider, de dro ut i ørkenen for å leve der og trene seg i å finne en nødvendig tomhet. I vår samtid blir våre hoder fylt av en uovervinnelig mengde informasjon, livet syder av travle aktiviteter, veiene fylles av biler, fantasien og vår forestillingsevne sprennes av bilder fra hele verden rett inn i vår private stue. Hjemmene våre bugner av alskens bekvemmeligheter og dipedutter. Vi hyller produktiviteten i den

grad at en uproduktiv dag kan oppleves som mislykket.

Derfor vil jeg komme tilbake til munkene, som var eksperter på å gjøre **ingen ting**, og på å dyrke denne tomhetens kultur.

Min faste plass for kontemplasjon er logesalen. Der ut blir man vurdert etter..... osv, men her inne..... Vi kjenner all til denne belæringen fra vår inn-treden i Ordenen. Vi stenger oss da ute fra det store dyret "SYSTEMET" som rir alt i samfunnet (...). Her har vi ikke system, men forutsigbare ritualer.

En slik tilbaketrekning fra en hektisk og travel hverdag kan skape en "åndelighet uten murer" en åndelighet som ikke er uttrykkelig forbundet med noe som helst, men som både starter og slutter i deg selv.

Jeg har i flere tilfeller, når det har lagt seg slik til rette på en naturlig måte, tillatt meg å konfrontere folk med mine tanker om at vi alle trenger et rom i våre liv.

Noen vil kanskje kalle det et større armslag,

Mange, og langt de fleste sier da at de ikke har noe valg til å leve annerledes enn det de gjør. De mener at livssituasjonen deres er låst, og at mulighet

til forandring til noe annet ikke er tilstede.

Jeg tror at langt de fleste har et valg på det meste. Jeg tror at det mange er redd for er mer selve valget. En har da glemt at det er likeså mye et valg det å "velge" å ikke foreta seg noe som helst i forhold til sine ønsker og innerste drømmer. Ofte bygger disse menneskene isteden opp en misunnelse på andre, og en bitterhet. De kompenserer ofte denne sårheten med å latterliggjøre andre, og spre kritikk for kritikkens skyld.

HERRE GI MEG SINNSRO

til rolig å overveie enhver situasjon
til et øyeblikks selvransakelse før jeg er bombastisk i mine påstander
til å skjelve mellom positiv og negativ kritikk
til å gi også andre rett til å ha en mening.

GUD OM DU KAN HJELPE MEG Å AKSEPTERE

at det eneste menneske jeg faktisk kan forandre er meg selv
at jeg har mine sterke begrensninger jeg også
at " knust glass aldri mer blir helt igjen"
at jeg ikke kan gjenoppleve fortiden

JEG BER OGSÅ OM MOT NOK

til å irettesette meg selv
til å erkjenne mine feil, og mot til å forandre meg.
til å la morgendagens bekymringer vente til i morgen.

Å HERRE OM DU KUNNE TILGODESE MEG MED NOK FORSTAND

til å lytte dobbelt så mye som jeg taler
til ikke å skyte spurver med kanoner
til å tilgi mer enn jeg selv får tilgivelse
til å innse at min sannhet kanskje er kun min egen
til å fatte øyeblikket og evigheten som ett og det samme.

AMEN

Velger en derimot å trene seg på de gode tankene, vil livet fylles med mening, verdi, glede og takknemlighet. Det takknemlige mennesket har alltid et bedre liv, uavhengig av livssituasjonen for øvrig, og uavhengig de ytre omstendigheter.

Det dreier seg om å rydde plass, skape rom, og tenke i vennskap kjærlighet og sannhet, i tro håp og barmhjertighet. Med dette tankegodset på plass i vårt hode, kan vi bedre leve det gode livet.

Himlane

Henrik Straumsheim

Sjøen ligg stavande still
og speglar dei blånande dukar,
med himmelen over og i seg.

Då kruser ei vindgræle flata,
den blankøygde spegelen brest,
så blånen av himmelen kverv.

Men den som har auge å sjå med,
han øygnar dei tusen av himlar
som glitrar i voggande bårer.

Han øygnar eit under av himlar
som skin i uteljande brigde
med bragd frå den eine og høge

LOGENS LOGGBOK

Fra våre ettermøter

Br. Per Sletfjerding kan mye om Primstaven, som var fast spalte i Soga i nesten 10 år.

Møte 17.03.2016 – Påskemøte

Den litt forsiktige gulfargen på de oppstilte serviettene etterlot ikke et øyeblikks tvil om det forestående påskemåltidet. De uklanderlig kledde herrer trådte raskt inn i spisesalen akkompagnert av de trallende servitører og bror Arnfinns taktfas-te toner på pianoet.

Her inne i spisesalen var nydelig anrettet for 33 småsultne brødre som høflig inntok sine seter rundt bordet. Som vanlig

var stemningen upåklagelig, og alt lovet godt for fortsettelsen. Nå skulle starten på påskehøytiden feires i logen, og det i pakt med de bibelske fortellinger om Herrens aftensmåltid sammen med sine fortrolige, de tolv apostlene, og Jesu innstiftelse av feiringen til minne om sin død og oppstandelse.

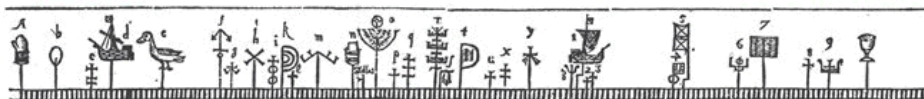
Vårt "påskemåltid" var nok mer prangende enn den tids, men sikkert av mindre betydning for historien! Og siden lammekjøtt hører til i den jødiske feiringen av sin påske (pesach) og det faktum at lam smaker

aldeles nydelig, ble det denne kvelden servert mørt og smakfullt lammekjøtt dandert med fløtegratinerte potetskiver, brokkoli, tyttebærsylte og sedvanlige brune sausen.

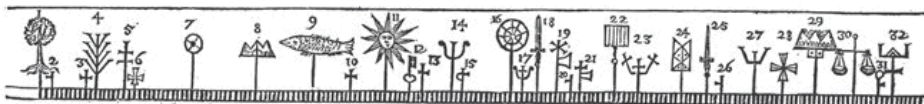
Det var derfor ikke så rart at UM bror Odd Karlsen med stor tilfredshet kunne ønske hver og en velkommen til bords på sin beskjedne måte. Etterhvert husket vi på å synge de tre gode versene i Torsdagsvisa med kraft og fylde. Etterpå, og uten å nøle, ble den glovarme tallerken med kjøtt servert rundt på de fem bordene til alles store begeistring. Tydelig at maten smakte, for lovordene haglet, og alle smilte tilfreds. Selv servitørene kunne høre rosende omtale, selv om nok kjøkkensjefen kunne vise litt tegn på stress og forkavelse.

Etter at de trengende hadde fått tilfredsstilt sitt røykebehov og eventuelle andre behov, var det klart for kveldens høydepunkt. Bror Per Sletfjerding hadde blitt utfordret til å kåsere om temaet "Primstaven", den gamle kalenderen. Selvsagt hadde han takket ja til det, og snart stod han godt forberedt foran forsamlingen og berettet på en interessant og velformulert måte om denne eldgamle måte å dele året inn i hellig- og merkedager

Vinterside

Sommerside

Primstav eller rimstav er en flat, stavformet kalender laget i trevirke.

Soga-REDAKTØR Eks OM Arne Nes, ber her brødrene om å ta med Påske-Soga til de brødre som ikke var til stede på dette møtet. "Hvis du tar med til en eller flere som bor i nærheten av der du bor eller ferdes, så sparer Logen mange kroner i porto." Han nevnte at å poste Påske-Soga kostet kr 33 pr. eksemplar innenlands, så her var det mye å spare. Mange brødre fulgte oppfordringen.

ved hjelp av innskårne streker og symboler. Spesielt for bøndene var primstaven viktig i forhold til å vite dagen for såing og innhøsting.

Slike kalendere fantes i ulike utforminger i mange land og verdensdeler og var i bruk i Norge helt fram til 1700-tallet da den gregorianske kalenderen ble mer vanlig. Etter hvert fikk folk en mer nøyaktig oversikt over årets dager og høytider da almanakker ble vanlig, i hvert fall blant de bedre stilte i samfunnet.

Alle brødrene satt hele tiden andektige og oppslukte og lyttet under hele seansen, og da "gamlelæreren" til slutt satte punktum, kom en spontan applaus fra "elevene".

Det morsomste jeg hadde lært av den kunnskapsrike broder, var at datoen den syttende mars hadde i følge primstaven det klingende navn "Gjertrudsdagen". Men om det er navnedagen til Gjertrud i dag, det er jeg usikker på.

Vår UM bror Odd oppsummerte måltidet vårt med å forklare litt om påskens bakgrunn og mening. Han tok oss med tilbake til jødernes påske der de feiret utgangen og flukt fra slaveriet i Egypt. Den gang ofret

de lam som en del av feiringen. Jesus bruker også lammet som symbol i sin forkynning. Det er da ikke så merkelig at det i vår påskefeiring blir spist lammekjøtt heller. Han ønsket hver og en av oss ei stille og god påskehøytid hvor vi enn måtte befinne oss, på fjellet eller ved sjøen. Vi ble minnet om å passe på å smøre oss inn med solkrem, fylle sekken med appelsin og

Br. Webjørn Moa, nyslått pensjonist fra tilværelsen som lensmann i Nordfjordeid, koste seg blant gamle venner denne kvelden. Vi håper å se ham ofte i Logen. Og kanskje det blir flytting tilbake til byen etter hvert? Velkommen skal du være, Webjørn!

kvikkunch og kose oss med familie og venner i solveggen på hytta.

Som avslutning på en trivelig og lærerik aften, reiser bror Redaktør seg fra stolen og trekker fram en kasse full av nytrykte hefter. Jammen hadde han ikke greidd å få ferdiggjort årets påskesoge denne gangen også. Om ikke påskekrimmen var sikret, så kunne i hvert fall den glade bror forsyne seg med masse godt lesestoff til påskeunderholdningen. Heftene ble distribuert og loggført slik at både porto ble spart og alle skulle få hvert sitt eksemplar. Bror Arne Nes hadde levert igjen. Vi andre kan bare takke og bukke. En særdeles delikat trykksak av god gammel "Soga" kvalitet.

Påskemøtet ebbet sakte men sikkert ut ca klokken 22.00. Nå ventet påskeferie og skileik på snødekte vidder. Bror Sigbjørn i Privatomiteen kunne endelig senke skuldrene og slippe ned magen i visshet om at kjøkken-tjenesten og serveringen hadde fungert utmerket også denne gangen. Dog var han nok litt betenkt over at omsetningen i baren hadde vært håpløst dårlig.

Referat: Alfred Husteli

Referat møte 31.03.2016

Som de gode logebrødrene vi er, hadde vi den store ære å kunne invitere våre medbrødre i vennskapslogen i Molde, loge nr. 151 Bolsøy, på denne siste dagen i mars. Og selv om været var litt rufsete og Ørskogfjellet bød på litt glatte veier, hadde ni stilige herrer fra fotballbyen Molde tatt turen til Ålesund og loge nr. 82 Vesterveg.

Alle i logehuset virket glade og fornøyde, og for noen ble gjensynet med disse romsdalingene ekstra hjertelig. Selv kjente jeg dem ikke i det hele tatt, men jeg prøvde likevel å smile hjertelig og vise dem at de var velkomne.

Jovisst; de skulle vise seg å være noen kjernekarer! Og siden loge Bolsøy er vår vennskapsloge i Romsdal, skal det nok bli mulig å komme på gjenbesøk og lære dem enda bedre å kjenne.

Kveldens store tema både inne i salen og på ettermøtet var den sagnomsuste og verdenskjente Ålesundsbrannen. Vi fikk lite høre hva de gode moldenserne mente om denne katastrofen, som hadde lagt så godt som hele byen i aske denne grusomme stormnatta i januar 1904 - for 112 år siden.

Også denne kvelden var det bare så vidt at vi ikke skulle huske å synge vår kjære og

Malvin Dalhus har mye by-godt i sine dias og br. Erling Paulsen følger nøye med.

umistelige bror Westads oppmuntrende og lystige torsdagsvise. Heldigvis var det en våken bror som tipset oss slik at vi unngikk flausen! Som vanlig stod de pertentlige servitører

giv akt med sine hvite kluter på armen og nynnet og trallet oss inn til spiserommet, godt hjulpet av en opplagt pianist. Hva skulle vi ha gjort uten bror Arnfinn?

Om det hadde noe med Ålesundsbrannen å gjøre vites ikke, men matretten som ble servert, var i hvert fall BRENNsnut, rykende varm og utsøkt velsmakende. Denne kvelden hadde jeg ikke bestilt middag, så jeg smakte selvfølgelig ikke på suppa selv. Men ut i fra utsagn og slurpelyder i rommet, var det lite som tydet på at måltidet ikke holdt god kvalitet. Men når det er sagt, kan jeg ikke minnes at noen takket for maten denne kvelden, slik tradisjonen tilsier. Men det har vel helst noe med husken vår å gjøre. Den blir jo ikke bedre med årene!

Eks OM Leif Aslaksen fra Loge nr. 101 Fanne og OM Jan Martin Simonsen i Loge nr. 151 Bolsøy var godt fornøyd med møtet, både inne og ute.

Vi ble gjort oppmerksomme på at baren denne kvelden var vid åpen, men uten at dette dermed førte til lange køer. Ingen av oss kan heller klage på stive priser.

Undermester, bror Odd Karl- sen, så på sin klokke og mente at det var vondt å bryte av den gode passiar rundt bordene, for i kulissene stod byhistoriker Malvin Dahlhus klar med sitt kåseri og lysbildeshow om den berømte bybrannen i Ålesund. Og det skal sies, maken til fortellerkunst om et så brennbart og interessant emne, har vel neppe logebrødrene noen gang fått oppleve innenfor logens lydtette vegger. Og særlig de ekte og eldste ålesundsguttene i forsamlingen storkoste seg da de fikk se de historiske bildene fra tiden før og etter brannen.

For en som ikke er særlig bevandret i byens geografi og historie, ble en ny verden åpen- bart, og nå kunne en bedre forstå mer av hvordan og hvorfor Ålesund er og ble denne vidun- derlig vakre jugendbyen. Som dere lesere sikkert forstår bed- re enn referenten, vil det være umulig her å gjengi alle de de- taljerte hendelsene og kuriositi- tetene i dette fabelaktige fore- draget. Interessant, spennende og lærerikt hadde denne reisen vært, og alle applauderte da den særdeles kunnskapsrike og velformulerte kåsør satte punk- tum.

UM takket hjerteligst Dahl- hus for innsatsen som også fikk med seg ei god flaske vin som velfortjent gave.

Til slutt ville OM bror Jan Martin Simonsen fra loge Bolsøy på vegne av brødrene fra Roms- dal takke for en opplevelsesrik og trivelig kveld i Ålesund. Han ga uttrykk for at foredraget om brannen både var opplysende og interessant. Vi i loge Vester- veg ble ønsket velkommen til Molde neste vår. Så måtte han bare takke for seg og skynde seg av gårde for å nå ferja til Molde. Egentlig var klokka langt kommet for oss andre

også, så selv om baren fortsatt var åpen, var de fleste mest opptatt med å rydde etter seg og andre og komme seg hjem til den lune senga si.

Referent: Alfred Husteli

Referat møte 07.04.16

Kveldens foredragsholder i Logesalen Storredaktør Kjell- Henrik Hendricks, fra Sorlogen.

Br. Kjell-Henrik kåserte over et kjent tema, vennskap, kjær- lighet og sannhet innrammet i ordenens former, etikk og mor- ral. Logen er en tidløs verdibæ- rer som står seg godt også i dag. En glødene opplagt Hendricks timelange foredrag var inspirerende, provoserende og ikke minst til ettertanke.

Etter møte i logesalen, ble vi til nynnende servitører akk. av br. Arnfinn, ledet inn i matsalen.

Br. UM ønsket velkommen til ettermøte og vi sang Torsdags- visa som seg hør og bør.

Det ble servert et mektig måltid, med saltkjøtt, poteter og kålrabistappe, godt og velsma- kende men for mange av oss var i meste laget så sent på kveld

Bordene ble ryddet og det ble gjort klart for kveldens pro- gram som i hovedsak, ble viet Logens Styrkelse og Ekspansjon i regi av komiteen.

Men først tok br. OM ordet og takket br. Hendricks for at han

tok turen til Ålesund og for den fantastiske inspirasjon og inn- sikt han hadde gitt oss med sitt foredrag. Br. OM trakk også en parallell til det som var tema på ettermøte, nemlig forståelse og gleden av å komme på møta og ikke minst ta vare på gamle og nye medlemmer. Br. OM over- rakt så en blomsterbukett i fly- tende form, noe som skapte litt problem for mottaker som reiste på flyet kun med håndbagasje.

Så gikk ordet til Br. Storre- presentant og komiteen for styr- kelse og ekspansjon. Trivsel og ekspansjon var motto for kvel- den med innledning og disku- sjon. Storrepresentant stilte føl- gende spørsmål. Hvorfor går vi i Logen hver torsdag og hva får vi igjen? Eller kan vi stille spørs- målet på en annen måte Hva kan vi gjøre for Logen?

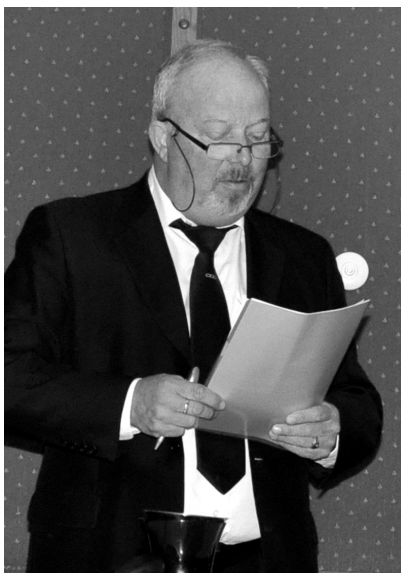

Trivsel: Br. Rolv Rørhus inn- ledet og etterlyste et fastere opplegg og innhold (program) både i logesalen og på ettermø- te, det vil gi bedre oversikt for brr. Han var overbevist om at dette ville øke fremmøte og triv- sel i Logen. Br. OM fortalte at dette er på gang og vil bli sendt ut. Vi fikk også replikk fra br. UM som sa at dette var på pla- nen også for ettermøte

Br. Husteli tok opp dette å få eierskap til Logen, det er mange som har meninger, men ikke alle står opp og forteller, han mente brr. 5 min kan være noe å gå videre med. Han snak- ket også om det han som ny br.

Opplever i møta, hvor ofte skal man høre det samme om og om igjen?

Br. Henricks kommenterte med erfaring fra sin Loge, der han opplevde at eldre brr., ikke etter hans mening tok godt nok vare på yngre brr. Det var noe de jobbet med for å forbedre

Fremmøte: Br. Helseth innledet med at mange av brr. reiser til utlandet, både høst og vinter og er sjelden eller aldri på møta. I tillegg er det altfor mange passive medlemmer som vi må få med. Her har fadderne en viktig oppgave, vi må også bli flinkere til å kontakte/ringe til de som ikke møter.

Br. Thor Magnussen mente at møtefrekvensen må endres til hver 14. dag. I dag har spesielt de yngre brr. problemer med å få tiden til å strekke til og dermed møte hver uke

Br. Per Slettferding mente det er viktig at nye brr. så tidlig som mulig får oppgaver i Logen, slik at de får føler tilhørighet.

Ekspansjon: Br. Ole Arne Nybø, stilte spørsmålet hva er ekspansjon? Vi ser i dag at medlemstallet går ned og snittalderen øker, og oppmøtefrekvensen er dalende. Vi trenger ekspansjon/nye medlemmer. Men ikke for enhver pris. Vi må være sikre på at de vi anbefaler om å melde seg inn vil bli gode kandidater.

Br. Storrepresentant mente vi først og fremst må se til vår nærmeste krets for å rekruttere nye medlemmer. Han kom med flere eksempler på at det vil fungere godt. Han opplyste også at Styrkelse og ekspansjon vil jobbe aktivt frem mot neste informasjon/vennemøte til høsten, der et nytt opplegg vil bli brukt. Samtidig oppfordret han brr. om å bruke tiden til å finne kandidater, gjerne blant sine nærmeste.

Det var mange som tok ordet og kom med synspunkt og ideer, og det var tydelig at dette var et tema som engasjerte.

Møte slutt kl. 23.00.
Ref. Pål Selbervik

Referat fra møtet 14.04.16

Denne aprilkvelden i logen vår hadde de kjekke eksovermesterne tatt regien både inne i Salen og på det etterfølgende ettermøtet. Våre valgte embetsmenn kunne trygt overlate sine faste taburetter og stoler til sine mer erfarene brødre. Stappfulle av informasjon om Vestervegs tilblivelse kunne vi "historieløse" marsjere ut i dyp respekt for de modige brødrene som hadde grunnlagt loge nr. 82 Vesterveg i november 1972. En av dem som var med på å stifte Loge Vesterveg var forøvrig til stedet denne torsdagskvelden. Det var bror Sindre Olsbø som selvsagt måtte få velfortjent takk for innsatsen i form av stående applaus.

Bortsett fra litt teknisk krøll med musikkanlegget hadde historietimen til eksene vært en interessant og fornøylig opplevelse.

Fungerende UM var denne kvelden eksovermester Pål Selbervik. Med sitt sedvanlige glimt i øyet ønsket han oss vel møtt til ettermøtet. Som vanlig kunne vi begeistret konstantere at bordene var uklanderlig pådekte, takket være de trofaste sliterne i privatkomiteen. Som den ihuga nynorskmannen han er, hadde bror Pål valgt å sitere sin sambygding, Ivar Aasen, til å beskrive det kalde væromslaget utenfor vinduene: "Om snøen som fall i fjor, vil ingen minnast". Han beroliget oss med å lese opp kveldens programposter før han på høflig vis oppfordret oss til å synge den muntre torsdagsvisa.

Måltidet kunne by på smørbrød med røykelaks og reker. Mange syntes et slikt lettere måltid passet godt såpass seint på kvelden. Smørbrødene bugnet av sjømat og falt i god smak i den kresne forsamlingen. Bare noen få benyttet seg av den åpne baren, selv om prisene innbød til både ett og to glass. Bror undermester Odd benyttet

anledningen til å si at det hastet med å melde seg på årets loge-
tur til Runde den 28. mai. Hittil
var det sparsomt med påmeldte
brødre, så nå måtte alle snu seg
rundt og melde seg på før siste
frist, den 21. april, går ut.

Storrepresentant, bror Arne
Åsen, hadde fått i oppdrag å
redegjøre for Landssaken i for-
bindelse med Ordenens 200 års
jubileum. Det ble delt ut en flott
trykksak som inneholdt en grun-

dig redegjørelse om de tre ut-
pekte organisasjonene som en
kunne tenke seg å satse på å
støtte i perioden 2016-19. Med
bakgrunn i budorda skulle så
hver enkelt bror få velge ett av
de fire alternativene. Til slutt ble
det foretatt en skriftlig avstem-
ning. Noe resultat av den ble
ikke formidlet, men vår storre-
presentant lovte å lytte til flertal-
lets syn på saken når han skulle
stemme. Målet som Odd Fellow
Ordenen i Norge hadde satt, var
at vi i løpet av en treårsperiode
skulle samle inn hele 26 millio-
ner kroner!

Så skulle det takkes for ma-
ten. Bror Gunnar Hessen hadde
fått det ærefulle oppdraget. I sin

korte tale fikk han fram viktig-
heten av det å sette pris på og
takke for god mat. Han filosofer-
te litt over temaet garnityr og
allslags tilbehør som god mat
ble overdekorert med. Noen
ganger kunne han føle på at sit-
ronskivene ødelegger smaken
av rekene på et smørbrød. Noen
kunne til og med finne på å
"sprite" opp gammel mat med
sitronsyre. Tro det eller ei! Uan-
sett er mat kultur og ikke en
selvfølge for alle. Bror Gunnar
understreket i sin tale viktigheten
av å få i seg nok mat. Og det
verste, syntes han, var folk som
kastet frisk mat! Talen vitnet om
en mann som kunne sette pris
på et godt måltid. Applausen
var absolutt fortjent!

Etter noen litt tvilsomme vit-
ser, men som likevel fikk folk til
å dra på smilebåndet, var det
klart for vårt lille husorkester
bestående av brødrene ArNe,
Ole Arne og Rodney. Å få et
trekkspill, en trompet og en gi-
tar til å spille på samme lag, er
ikke alltid like lett, særlig ikke
når de sliter med å få tid til
øvelse og samspill. Etter hvert
ble det full fres i musikantene.
Kjekt når alle sang flerstemt "No
livnar det i lundar" til vakre to-
ner fra bandet. Sangboka ble

delt ut, og det var jammen flaut å ikke synge med når de kjente og kjære bysangene ljomet i logeveggene. Vitsene tiltok i styrke, så jeg tenkte likegodt at jeg selv kunne prøve å avrunde en hyggelig aften, ikke med Musevisa, men med en limerick fra min "store" samling. Den var dedikert til den gode gamle snuseska (nå: mobilen).

Helt til sist grep fungerende UM ordet utbasunerer følgende beskjed til orkesterets medlemmer: "Karer, det hjelper godt å øve!" Så en takk for nok en strålende kveld i logen.

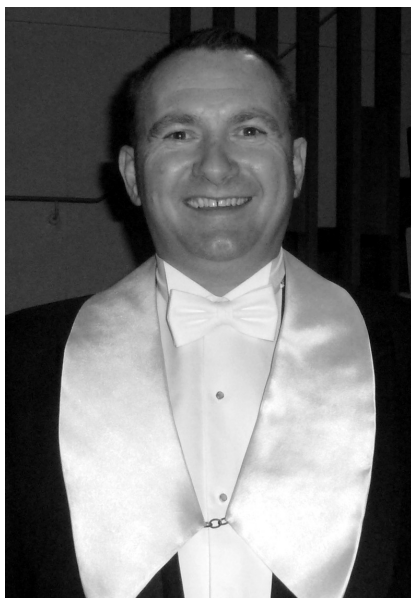
Bordsetet ble så hevet klokken 22.11.

Alfred Husteli, referent

Referat fra møtet 280416

Br. Tommy Erikstad ble innviet i vår Orden 2804.

På ettermøtet deltok ca. 38 brødre, hvorav 22 stk. deltok i måltidet, som besto av gratinert klippfisk.

Etter måltidet tok OM ordet, og i egenskap av fadder til vår nye bror holdt han en instruktiv og god velkomsttale til br. Erikstad, som kvitterte med noen velvalgte ord som takk for alt han fikk oppleve denne kvelden. Han var spesielt takknemlig for den hyggelige mottagel-

sen han fikk, og ga uttrykk for at han allerede nå følte at dette var et forum han ville trives i, noe vi alle håper vil skje.

Som avrunding av taffelet takket br.EOM Gunnar Vassbotn for maten. Br. Gunnar hadde lest seg opp om klippfiskens historie på Wikipedia og på sin vanlige lune og hyggelige talemåte meddelte han taffelet klippfiskfakta fra helt tilbake til 1600 tallet. Og takket deretter for et meget velsmakende måltid.

Deretter tok br.OM ordet og orienterte vår nye bror om tradisjonen med vårt foreløbige farvel med nye brødre etter at taffelet var hevet. Dette fordi etter en kveld med så mange nye inntrykk, er det godt å sette seg ned i fred og ro og tenke igjennom det man har vært med på. Sammen med fadder Brevik forlot de to møtet for å fortsette samtalen hjemme hos br. Erikstad.

Br. Arnfinn Hoseth, referent

Trippel 40-års jubilanter

Referat 12.05.2016

Brødrene kom stivpyntet i sine gallauniformer til ære for tre gode veteraner som denne aftenen i loge nr. 82 Vesterveg skulle motta sine velfortjente veteranjuveler. Med sine førti år i logens tjeneste fortjener en virkelig å få tildelt en slik hedersbevisning. Det var tydelig at disse tre brødrene, Jogeir Dybvik, Hans Vadseth og Arne Olsen-Husø, både var takknemlige og stolte over den oppmerksomheten de ble vist fra sine medbrødre. Det er slett ikke alle forunt i dag å kunne motta en veteranjuvel som krever førti års fartstid i logen. Stor gratulasjon til alle tre!

Dessverre var det litt for få brødre som hadde hatt anledning til å møte denne kvelden. Bare fire av de mange bordene i spisesalen var besatt. Men med

OM Arvid Brevik, brr. Hans Vadseth, Jogeir Dybvik og Arne Olsen-Husø, flankert av DSS Kristian Haugan, som forestod den høytidelige juveltildelingen.

tanke på den innbydende menyen med lammestek, fløtegrati-

nerte potetskiver og provence-saus skulle en tro at flere hadde

latt seg friste til å være med og hylle de tre veteranbrødrene.

Bror Undermester Odd Karl- sen og servitørkorpset hadde virkelig gått i bresjen for at bordsetet skulle bli en uforglemmelig hendelse. Til og med baren hadde åpent for de ganer som kunne tenke seg å leske seg med rødvin i stedet for det sedvanlige vannet.

Bror Undermester startet med å ønske alle velkommen, spesielt da til de tre veteraner. I anledningen hadde det blitt trykt opp et staselig program- hefte med bilder av jubilantene i farger. En spesialversjon av torsdagsvisa samt en oppram- sing av veteranenes vita hadde det også blitt plass til.

Ikke lenge etter at bror Arn- finns vakre pianotoner hadde lagt seg, stod en velduftende middagstallerken og fristet fo- ran oss på bordet. Og det mang- let heller ikke på hyggelig stemning.

Det var som seg hør og bør vår Overmester som skulle hol- de hyldningstalen til "juvel- antene" som satt ved siden av han ved samme bordet. Han var full av lovord om den lange inn- satsen de hadde lagt ned i lo- gens tjeneste og gratulerte hver i sær på vegne av loge Vester- veg og alle brødrene. Bror OM er vanligvis en svært velformu- lerende taler, men måtte inn- rømme denne gang at han had- de brukt Google når han skulle finne ut betydningen av ordet "vete- ran". Ordet "veteran" er en avledning av det latinske

Br. Hans Vadseth rekapitulerte på en glimrende måte de opplevelser han har hatt i Logen gjennom 40 år. Det var interessant å høre om hans opplevelser helt siden første kvelden, da han ble tatt opp i et instruksjonsmøte i Leiren. En meget spesiell opplevelse som han sikkert ikke deler med særlig mange. Takk br. Hans, det var artig å følge med i hva du opplevde den kvelden!

ordet "vetus" som egentlig be- tyr gammel, men som brukes om personer som har lagt ned en stor innsats innen et fagom- råde og i tjeneste for andre mennesker. Veteranjuvelen er således et vitnesbyrd om lang og tro tjeneste til gagn for med- mennesker. Han framholdte at disse tre logebrødrene fortjente den største heder og respekt som gode tradisjonsbærere i vår loge.

Av de tre veteranbrødrene var det bror Hans Vadseth som var valgt ut til å holde takketale på vegne av de tre. Seremonien inne i Salen hadde vært en verdig og helt spesiell opplevelse. Han reflekterte over den lange perioden

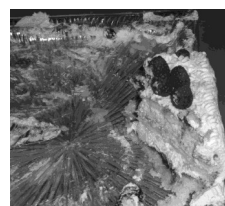

Ja, hvorfor ikke hygge seg når man likevel har tatt turen i Logen? Bror. Håkon Jarle og Alfred har i hvert fall funnet både tonen og smilet!

på førti år i logen i forståelse av at dette tilsvarte halve livet. Lo- gen og tjenesten der hadde vært en fin måte å fylle fritiden etter at barna hadde blitt store. Når man er med her, slipper man å sitte hjemme og tvinne tommeltotter, og det er stadig nye ting å interessere seg for. Bror Hans mimret også om den første tida i logen. Han husket godt sine første inntrykk av livet der. Spesielt da han som resi- pient skulle tas opp i Ordenen og den gangs kronglete ritualer, før alt ble godkjent. Kompliserte greier, undret han seg, og etter- på ble han sendt hjem! Han må- te innrømme at disse åra i logen hadde gitt han mye verdifull ballast i livet, og alle forvent- ninger hadde blitt innfridd. Han hadde alltid følt seg svært vel- kommen. Til slutt kom han med en stor takk til alle brødrene fra seg selv og sine to veteranbrø- dre.

Før brødrene gikk i kaffesa- longen, holdt bror Olav Aass takk-for-maten-tale, der han kunne skryte både av kjøttets og sausens smak og den ek- semplariske servitørtjeneste. Samtidig benyttet han anled- ningen til å takke de nye vetera- nene for at de hadde vært så generøse å spandere deilig kake til den ventende kaffeav- slutningen. Alle var samstemte om at dette hadde vært et herlig bordsete.

Br. Alfred Husteli, referent

Ei nydelig bløtkake til kaffen. MEN — ei kake varerer ikkje evig, veit du . . .

En tur i kontrollrommet avslørte utstrakt bruk av overvåkning.

Boss er ikke alltid bare boss!

19.05.16 - Grautneset

Hvis en først slipper løs br. Knut Tafjord og han får fortelle om det som interesserer ham mest, da er det også interessant for andre. Og det var det. Men å gjengi alt han sa lar seg ikke gjøre. Jeg stenograferer ikke og med den mengde data og informasjon, innenfor et spekter fra kjemi, biologi, geologi, diverse temperaturer og kunnskaper

om elektrisitet, priser osv . . . så ville det blitt en meeget lang reportasje!

I stedet nøyer jeg meg med å fortelle at vi var ca. 20 brødre som benyttet ettermøtet til et besøk på Grautneset i Breivika. Her samles søppel fra fjern og nær. Her kommer det traliere med søppel, døgnet rundt, 7 dager i uka, året rundt. Det er aldri stille her.

Vi startet i et møterom, med nydelige rundstykker og kaffe, skaffet til veie av br. Knut Rogne, som har sitt daglige virke i Tafjord-konsernet. Gratis og franko, bare å legge inn!

De to Knut'er gjorde sitt beste for at vi skulle ha det bra og de tilmålte to timer gikk utrolig fort.

En lydhør, pent antrukket gjeng fikk høre historien helt fra oppstart av fjernvarme fra Buholmen til dagens anlegg på Grautneset og hvordan disse virker sammen og er backup for hverandre. i levering av fjernvarme til store deler av byen.

Vi takker for et hyggelig og interessant besøk!

Arne Nes, referent

Sommerturen 2016

Buss-stopp ved Aarvak-museet på Brandal

AARVAK. Bare navnet setter i gang minneboksen. Vi har hørt navnet på denne skuta i mange sammenhenger opp gjennom åra. For oss som har levd ei stund var det derfor en spesiell opplevelse å være om bord i denne skuta, selv om ho nå står godt og stødig på tørt land.

Han er stor, isbjørnen som vokter samlingene på Brandal. Men fredelig er han selvsagt der han ruver på sin sokkel.

På bildet over disse linjer er vi kommet inn i hallen der Aarvak nå ligger. Et flott bygg som ble reist etter mye verbalt arbeid for å få støtte til bygging og bevaring. Noen gir seg ikke og det har resultert i at vi har fått en hall som sikrer at skuta blir bevart for ettertida. Godt jobba!

Selen ser derimot noe nedtrykt ut . . .

Det var full buss og god stemning da årets sommertur gikk av stabelen lørdag 28. mai. Etter at bussen hadde fullført påstigningsrunden, med en liten tilbaketur for å ta opp Per Slett-fjerding med frue, var vi i gang. Første stopp Årvakmuseet på Brandal.

Her fikk vi omvisning og ble tatt med til ei anna tid. Et flott innslag, med en guide som kunne sitt fag. Her var det mye erfaring bak hvert et ord og han viste oss hvordan redskapen ble brukt.

Vi sitter igjen med beundring og en overbevisning om at

det måtte være svært modige menn som la ut på så lange reiser med så liten sikkerhet, ikke minst når det gjelder kommunikasjon og muligheter for å få hjelp i en krisesituasjon.

Etter en kaffetår fortsatte turen mot Runde med stopp på en

Etter en pause i solveggen og omvisning fortsatte turen videre mot Runde.

Vi fulgte krykkja sitt oppsett og benket oss der vi fant feste.

Matahanda er alltid lang nok . . .

Bagettene smakte utmerket.

Grethe og Jarle Rødseth har funnet seg vel til rette.
Svein Inge Alnes og Per Sletfjerding ser ut til å ha det meste under kontroll.

rasteplass for lunsj. Vi klatra rundt til vi fant oss en stein eller ei tue. Så var det bare å dumpe rett ned og forsyne seg av nydelige medbrakte bagetter, med nogå attåt. Og smakte gjorde det. Stemninga steg betraktelig etter denne pausen.

Runde miljøsenter er blitt et

flott anlegg. Store lyse lokaler med fotside vinduer bringer oss rett ut i naturen. Her går det filmer både om Sildefiske, fuglefjellet og Rundeskatten og en kan rusle rundt å få med seg både det ene og det andre.

Foredraget vi fikk før middagen var en skikkelig tankevek-

ker. Her fikk vi størrelser presentert på en svært billedlig måte. Når vi fikk vite at vekten på det silda gyter i området, som er like stort som Møre og Romsdal fylke, veier ca. to og en halv gang Norges befolkning så begynner en å ane dimensjoner.

Runde miljøsentert, et praktbygg.

Samling til middag. Fersk dampet torsk. - Porsjonen kunne vært noe større . . .

Sigrid og Kjell Hole

Alfred Husteli

Terje Gjørund,
alltid rede til en
rask replikk.

Inghild og Svein Rune Tennfjord og Jorunn og Terje Gjørund, klare for mat.

Hyggelig stemning mens vi venter på mat

Han hadde flere slående sammenligninger før han gikk over til å fortelle om dramaet som utspant seg da Rundeskatten ble oppdaget.

Tilfeldigheter i rekke og rad førte til at verdens mest verdifulle vrakfunn ble et faktum. Da

hadde folket på Runde plukket gullpenger i fjøra i årevis!

Men tida gikk og vi måtte vende nesen hjemover. En halvtimes venting på Hareid gjorde ingen ting, stemninga var fremdeles god. Regnværet som var på veg gjorde vendereis og det

som ble av fukt, var kun innvortes. Bussen var på Moa kl. 22.15.

Sjåfør Olav fikk fortjent klapp.

Br. UM med sin komite fortjener all ros for en vel tilrettelagt sommertur i Vesterveg!

Br. Arne Nes, ref.

Referat møte, 01.09.2016

Første møte i logen etter en lang sommerpause er gjerne forbundet med stor forventning og lengsel etter å møte sine kjære logebrødre. Derfor hadde også uvanlig mange dresset seg opp og møtt fram denne litt regntunge torsdagskvelden. Håndtrykkene kjentes ekstra hjertelige, og det ble ikke spart på smil og andre uttrykk for gjensynsglede etter hvert som salongen fyltes opp. En kunne ane en viss spenning, om en husket logens etikette og hvordan opptre innenfor logens vegger etter en lang sommerferies ulike utskeielser og frie tøylar.

Men etter møtet i logesalen kjentes alt som før, og en kunne glede seg til ettermøtet og den gode samtalen med trofaste venner over de runde bord.

UM Odd Karlsen ønsket brødrene hjertelig velkommen til ettermøte der de trofaste karer i kjøkkengruppa hadde gjort klart kveldsmaten og dekket på bordene etter alle kunstens regler. Selvsagt husket vi på å synge Torsdagsvisa der bror Arnfinn Hoseth på uklenderlig vis hjalp til med tonefølge. Det som stod på matbordet fristet tydeligvis forsamlingen, for samtidig med at bror OM hadde sagt værsågod, så styrtet de sultne "ulvene" til fatene og forsynte seg av delikatessene. Spesielt vakte røykelaksen vellyst, og det varte ikke lenge før

dette fatet stod og gapte tomt. Her var det ikke snakk om å dele broderlig! Ja, ja – heldigvis var det mye annet godt å forsyne seg med slik at alle satt nok igjen med en følelse av at de hadde fått mye mat for pengene. Noen mente til og med at et slikt kveldsmåltid med brødskeive og ekstra godt pålegg, kunne være bedre for nattesønnen enn en tung middag og være mer innbringende i kroner for logen. Men en må ikke tro at det var mindre arbeid for de stakkars sliterne på kjøkkenet, kanskje heller tvert imot.

Ingen hadde blitt bedt om å takke for maten, derfor ble det med at bror UM gikk rett på neste post i programmet som handlet om hvordan en skal rekruttere nye brødre til Odd Fellow-logen. Det falt i Storrepresentant Arne Aasen sitt lodd å orientere om den såkalte "Venneaftenmanualen" som er utarbeidet av Storlogens utvalg for styrkelse og ekspansjon. Denne nye modellen, for å få flere interesserte i logearbeid, er blitt utprøvd i Molde med godt resultat. OM Arvid Brevik skal ha hovedansvaret for gjennomføringen som krever at alle brødrene må delta sammen med Nemnda for styrkelse og ekspansjon. En viktig dato i så henseende blir 17. november da det skal arrangeres en Venneaften. Br. Sekretær vil sende ut mer informasjon om prosjektet på e-post som ellers følges

Kjøkkenkomiteen: Br. Arvid Larsen, Hermod Jørgensen og Sigbjørn Sæter

opp på møtene framover. Vi får håpe og tro at dette tiltaket setter fart i nyrekrutteringen til vår loge, for det er vel ikke tvil om at noe må gjøres. OM fulgte opp Storrepresentantens orientering og konkretiserte de arbeidsoppgavene dette vil kreve framover for oss brødre.

Til slutt leste UM opp en lang liste over brødre som har fylt eller skal fylle bursdager i 2016.

Det ble også gitt en orientering om fredagsmøtene som begynner den 9. september kl 11.30 i Blåsalen.

Så gikk alle hjem hver til sitt, mens brødrene i den litt fåtallige kjøkkengruppa forsvant inn på kjøkkenet for å rydde opp slik at alt var klart til en ny dag.

Referent: Bror Alfred Husteli

Bak fra v.: Stor Marsjall Tore Fredrik Grüner, Distrikt Stor Sire Kristian Haugan, Deputert Stor Sire Geir Småvik, Stor Sekretær Steinar Jansen, Storrepresentant Inge Olsbø. Foran fra v.: Overmester Olav Sætre, **Eks Deputert Stor Sire Per Arne Vidnes** og Stor Sire Morten Buan.

Per Arne sin store dag

Blant ordensbrødre over hele landet heter han bare Per Arne. Ingen er i tvil om hvem det tales om. Men, likevel, han er VÅR Per Arne, distrikt 4 sin eiendom!

Med 108 til bords var det dekket et nydelig bord. Servering, taler og underholdning var perfekt. Alt som skulle til for en vellykket feiring av Per Arne sin 40 års veteranjuvel.

Seremonien i den tettpakkede salen gled på skinner. Rolig og uten feiltrinn utførte alle stoler sin oppgave til punkt og prikke, uten å ta bort det personlige. De var der for å hedre en virkelig veteran. Stor Sire avslørte at de hadde øvd!

Det ble en minnerik aften. Gode brødre i festlig lag er det

en fornøyelse å være sammen med. Praten og den gode tonen fulgte oss til de sene nattetimer.

Takk for en strålende kveld.

Br. Arne Nes, referent

På korfestival i Telemark

Turen for meg startet i Klipra.

Første stopp ved Trollveggen

I tiden 3. – 5. juni var det korfestival for Odd Fellowkor i Skien. Vi reiste fra Ålesund allerede morgenen den 2. juni og fikk dermed en dag mer i denne perlen av norske byer, med et vær vi vestlendinger bare kan drømme om!

Vi har fått være med på tur med kanalbåten «Viktoria» fra Lunde til Skien, en opplevelse av de helt sjeldne i et praktfullt vær. Denne turen var et høydepunkt vi har med oss resten av livet.

«Bli-kjent-kvelden» i Skien Fritidspark fredag kveld, gav anledning til å treffe både nye og gamle bekjente, slik det skal være når Odd Fellows møtes.

Ordfører i Skien, Hedda Foss Five, ønskes oss velkommen og håpet vi ville trives i byen hennes. Så fikk vi mat og ved 23-tida skiltes vi for å møtes neste dag til en mer sanglig innsats.

Lørdag morgen var det lagt opp til at alle kor fikk en halv time til øvelse i tre forskjellige hoteller. Etter dette var det øvelse på fellesnumrene i Ibsenhusets «Dovregubbens hall». En herlig konsertsal med flott amfi og god akustikk. Men her mener jeg det skar seg. Der var ikke nok benker i dybden på scenen og dirigenten, som var en meget dyktig dame, stod så lavt at ingen sangere i de tre bakke rekkene kunne se henne

skikkelig. Da er det ikke greit å være verken sanger eller dirigent! Selv om scenearbeiderne satte inn benker bak, var det ikke på langt nær nok plass til alle rekkene i dybden.

Flere sangere, meg inkludert, gav opp og gikk og satte oss for å høre på i stedet.

Så til konserten. 12 kor fra hele landet skulle først vise sine ferdigheter hver for seg, for til slutt å samles i ett felleskor med rundt 200 sangere på scenen. Men la det være sagt. Alle kor var satt opp med to sangere. Da er det et tall man skal holde seg til!

Uten å skulle gi en kritisk kommentar, må en vel medgi at korene hver for seg gjorde den beste innsatsen. Og enkelte kor

Dirigent Fred nyter turen.

Forfriskninger inntas mens vi venter på båten.

var virkelig gode! Men når en så skal sette sammen så mange kor og smi dem sammen til en felles innsats, så er det fort gjort at en kommer skjevt ut. Et kor som blir vel 20 m langt og 8 til 10 rekker i dybden gir ikke gode nok muligheter for presisjon. Ikke alle sangerne ser dirigenten og ansatsene blir alt for tilfældige. Valg av «Sørlandets hemmelighet» var nok også et uheldig valg her. Men «Slavekoret» gav et mektig bevis på at her var det sangere som både kunne og ville. Meget bra! Jeg håper en tar med seg erfaringene til neste korfestival.

Vår egen innsats er jeg selvsagt ikke i stand til å bedømme, kvalitetsmessig. Men jeg kan nevne at Helen Akselsen, som dirigerte både Rebekkakoret i Mo i Rana og Hans Egedekoret Harstad, var meget fornøyd med det hun hadde hørt av oss. «Dere tekster godt, dere kan rrrr-en og dere har god diksjon». Så var hun fornøyd med Freds ide til innmarsj, den var virkelig artig. Marsjere kan dere ikke, men synge kan dere! Jeg tror hun gav «en rettferdig dom».

Festmiddagen i Ibsenhuset ble en både hyggelig og verdig avslutning på en like hyggelig sangfestival. Stemningen var slik den pleier å være når sangere møtes. Også maten og serveringen ved bordet var perfekt! Talene av utsøkt kvalitet og Per Helge sin takk for-matentale var hentet ut fra virkeligheten på en mesterlig måte der han som beskjedne sunnmøring var satt opp til sist på talerlista. Han høstet rungende applaus. Meget bra gjort og skikkelig artig!

Taffelmusikken var den søteste vellyd for våre musikalske ører. Tusen, Tusen Takk!

Vi skiltes i god stemning og gikk ut i den varme sommernatta med gode minner om en minnerik kveld i Ibsens fødeby.

Arrangementsmessig så var det nok en del problemer. Ikke minst fordi avtaler gjort på forhånd ikke kunne innfries på grunn av at der var kommet andre drivere enn de man på forhånd hadde gjort avtaler med. Vi må derfor unnskyldte en ellers blid og hyggelig arrangør, Telemark Odd Fellowkor, for

Pause

noen få uheldige episoder. Det var ikke deres skyld!

Tidlig neste morgen var vi på beina igjen og etter en god frokost i et hyggelig hotell var vi i bussen, på hjemveg i 9-tida. Og hjemme ca. 12 timer etterpå!

Stor takk til våre tre dyktige sjåfører, Per Helge, Odd Birger og Håkon Jarle, som gjorde turen til en minnerik opplevelse for alle oss som kun hadde oss selv å tenke på.

Arne Nes

Sirius Møre - Nye "vaffelstekere"

Mandag 25.04.16 var det informasjonsmøte i Sirius Møre. Hensikten var å informere nye "vaffelstekere" om Sirius Møre og Kreftsykehuset i Ålesund.

Styreleder Jarle Remø tok imot de nye vaffelstekerne og informerte kort om opplegget før avdelingssjef Jorunn Bøyum fikk ordet. Hun orienterte om historien bak etablering og bygging av det nye kreftsykehuset i Ålesund.

Primus motor var Olbjørn Klepp som ble første overlege ved den nye avdelingen av Ålesund sykehus. Og det var et godt valg, å få ham inn i denne stillingen. Han hadde en fantastisk kompetanse, han så framover og han klarte å få bygd dette fantastisk flotte kreftsykehuset.

Kontorleder Åse Ananiassen.

Vi har nå vært her i 11 år og vi har hittil ikke registrert en eneste ting vi ville ha forandret på. Alt har fungert perfekt, til minste detalj.

Så fikk vi etablert Sirius Møre og det var et blinkskudd. Vi har bare gode tilbakemeldinger fra pasienter, pårørende og personale. "Dere er et solglimt for folk i en vanskelig situasjon. Vi er veldig glade for å ha dere her."

Så fortalte hun om hva det vil si å jobbe i Vaffelbua. Det kreves diskresjon og forståelse. Vi må huske på at mange er i en vanskelig situasjon. Mange er fortvilet og vil ikke ha noe oppmerksomhet. Dette må vi forholde oss til. Ingen form for press eller gode råd, det er det andre som skal ta seg av!

Når vi vet at 50 % av Norges befolkning får en eller annen form for kreft, så er det ganske sikkert at dere vil møte folk dere kjenner her. Men da skal dere være våkne. Ikke hils først! Vent til dere ser om vedkommende VIL hilse. Det er ikke alltid de vil hilse på kjentfolk når de er her.

Kontorleder Åse Ananiassen fortalte om arbeidet ved avdelingen og Sirius Møre sin rolle i dette. Taushetsløfte må dere avgi. Og det er absolutt bindende. Det dere opplever eller ser her, skal forbli her. Når dere går ut døra og er ferdig med jobben en dag, så glem det dere har sett eller opplevd.

Avdelingssjef Jorunn Bøyum

Pasientene må også vite at det de sier eller måten de opptrer på, ikke blir brakt videre. Og, for all del, kom ikke å stek vafler hvis dere ikke er 100 % friske. Er du forkjølet, så har du ingen ting her å gjøre. Pasientene har ofte et svært dårlig immunforsvar, ikke utsett dem for ytterlige plager.

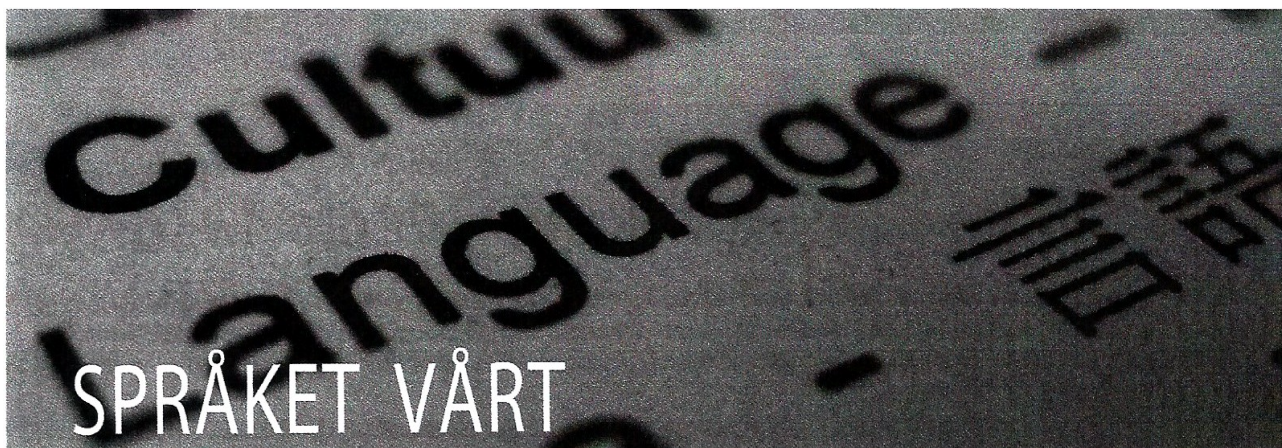
Så var det omvisning i bygget, den nyeste delen med de mest moderne strålemaskiner i landet. Slike maskiner har en levetid på 10 år, da skiftes de ut og det er nettopp gjort her. Fine, luftige lokaler som ikke på noen måte minner om et sykehus. Et godt arbeidsmiljø og et miljø pasientene finner seg til rette i.

De 13 nye vaffelstekerne fikk en god innføring i jobben de skal gjøre og vi ser frem til å se dem i arbeid!

Arne Nes, ref.

Slik jobber en her i disken, sier Jarle Remø

SPRÅKET VÅRT

Ord, uttrykk og begreper i daglig bruk

Rolf Bjørn Nylund

En huseier som fikk et brev fra Statens vegvesen om at han måtte «vera budd på å oreigna 300 rutemeter av eigedomen til vegføremål», ble nokså i villrede om hva det skulle bety. I brevet, som var skrevet på nynorsk, ble han fortalt om rettigheter og ankenemuligheter, men han ble ikke mindre i villrede da det lenger nede på siden stod at han som eier neppe var *gild*. Altså først truet med oreigning og deretter beskyldt for ikke engang å være gild?!

Da han øyeblikkelig kontaktet naboen, som både var «lovmechtig og språkmechtig», kunne han berolige med at disse to ordene bare ble brukt i lovtekster og langt fra var personlige karakteristikk. Begge ordene er opprinnelig fra gammel-norsk tid, fortalte han, og at på bokmål var de blitt erstattet med ord fra det latinske språket. Å oreigne er det samme som å ekspropriere (ekspropriasjon = fra eienommen), og er du ikke gild, er du ugild, og det er det samme som å være inhabil, forklarte naboen tålmodig.

Å slå på tråden og å legge på røret er ikke vanskelig å forstå. Men nå viser det seg at sistnevnte uttrykk har fått en tilleggsbetydning: det er synonymt med å levere inn kalosjene. Uttrykket brukes spøkefullt/uærbødig/friskt – stryk det som ikke passer – om en som nettopp er død.

Andre uttrykk hvor *tråd* forekommer er mange. Det islandske ordet for tråd er *simi*, og det brukes også etter at telefonen ble trådløs, slik som i norsk språkbruk. Det passer jo godt, for det greske ordet *telefon* betyr *fjernlyd*.

Man kan holde tråden, miste tråden

og ta opp tråden, altså brukt i overført betydning. Konkret betydning av tråd er opprinnelsen til *en rød tråd*. Denne tråden stammer opprinnelig fra veving for å få frem bestemte mønstre eller farger i tøy. Den røde tråd ble for alvor kjent i seilskutetiden da den britiske marine bestemte seg for å få en slutt på at tauverk hadde en tendens til å forsvinne. Repslagerne fikk derfor beskjed av Admiralitetet om å legge inn en rød tråd i tauet. Den røde tråden var godt synlig, og med de grusomme straffemetodene som hersket i 'Navyen' for forseelser langt mindre alvorlig enn tyveri av tauverk, var det få som utsatte seg for slik risiko – problemet var løst. Overført er det blitt et populært uttrykk for gangen eller sammenhengen i en hendelse: «Det går som en rød tråd gjennom hele fortellingen ...»

Hvorfor heter det *under fire øyne* når to personer møtes til en fortrolig samtale? Hvis en er under, må jo den andre være over, men det er jo ingen forutsetning i denne sammenheng.

Forklaringen her er at den tyske preposisjonen *unter* kan bety både *under* og *mellom/blant*. Da det tyske uttrykket 'Unter vier Augen' kom inn i norsk, ble *unter* feiloversatt til *under* istedenfor til *mellom*, som ville ha vært mer naturlig. Nå er uttrykket så godt innarbeidet i norsk at ingen kommer til å foreslå noen endring.

Et annet folkelig uttrykk er 'Der var det ingen kjære mor', i betydningen der var det ingen moderlig trøst å få. En mor som en har kjær, og likevel ingen trøst? Det rimer jo ikke!

Her må vi tilbake i tid, og da finner vi at verbet å *kjære* betyr å *klage*. En klage eller et klagemål kan hete et *kjæremål*. I dag forekommer denne ordstammen stort sett bare i juridisk språkbruk; den er som kjent svært konservativ.

I «Smeden og Bageren» er der et uttrykk som ser ut til å være udødelig: å rette baker for smed. Verbet *rette* har vi fått fra tysk *richten* via dansk og betyr å 'dømme',

her å henrette, *for* betyr 'istedenfor'. I det fornøyelige diktet lar Johan Herman Wessel (1742-1785) en uskyldig baker henrette istedenfor smeden som var dømt for drap. Grunnen til det var at det var to bakere i byen, men bare en smed. - (Men var det noen som følte medlidenhet med stakkeren på vei til skafottet? Døm selv: «Den Mand han græd gudsjammerlig/da man ham førte væk.»)

Et Columbi egg er et uttrykk for en genial og enkel løsning på et problem. Uttrykket skal visstnok ha oppstått en gang den italienske oppdageren av det han trodde var India ble oppradd for eggeglass. Han satte derfor den butte enden av egget mot bordplaten, og dermed ble egget stående. (Mange har lurt på hvorfor han ikke brukte sitt spanske navn, Cristobal Colon. Svaret er at Columbus er den latinske formen av navnet og var populært på den tiden. Columbi er genitiv, eieformen.)

Fra latin (*tabula*) via tysk har vi et annet ærverdig og gammelt ord: *taffel*, som egentlig betyr bord, bordsete. Taffel brukes nå bare ved høytidelige anledninger når store selskaper arrangeres, hvor talene og anekdotene er mange og underholdende, utsmykning og blomsterdekorasjoner er tiltalende og dekorative inntil kunst, og mat og drikke er rikholdig, variert og utsøkt. Ved slike anledninger skal det også musiseres, derav navnet *taffelmusikk*. Her sitter man ikke ved bordet, man *sitter ved taffelet*. Når *bordsetet etter noen timer* er over, *hever man taffelet*.

Skulle man komme i en slik modus og falle for fristelsen til å lage et selskap *a Louis Quatorze*, som definitivt er over grensen til å fortjene betegnelsen *taffel*, så husk at mat er en viktig ingrediens i et balansert måltid!

Og siden fransk ikke bare er verdens diplomatspråk, men i enda høyere grad de utsøkte matretters språk, ønsker jeg **BON APPETIT!**

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Unicos AS

93405177
Rolv Rørhus

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Veidekke AS

90677145
Alf Per Åsestrand

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

Alcon AS Danmark

916 37 405
Knut Berge Eriksen

Jons Kontor

70124015

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Firesafe

90042841
Odd Birger Naalsund

ART Arkitekter og Ingeniører AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

Dyrenes Helsekost

92297545
Rolf Drønnen

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Recover Nordic AS

91388827
Olaf Fugelsø

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Løviknes Caravan

41460410
Jon Arne Torseth

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tennfjord

Bandak Engineering AS

90667463
Odd Karlsen

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

REDACTEURENS HJØRNE

Kjære lesere!

Sommeren er over og vi er godt i gang med en høst med skiftende innhold. Jeg tenker selvsagt på været og hvem gjør ikke det?

Men været er som det vil, og vi kan ikke gjøre noe med det, bare klage når det regner og blåser og vise at vi setter pris på det når været er godt. Det skal ikke mange dagene med finevær til før vestlendingen synes at han har det såre godt.

Vi har lagt bak oss en nydelig sommertur til sagaøya Runde. En tur som sveiset sammen brødrene og damene syntes også å sette pris på en slik utflukt. En treffer hverandre på en annen måte når en ferdes slik utendørs. Veldig positivt tiltak av UM og hans mannskap!

Odd Fellowkoret har også vært på tur i sommer, denne gangen til Sangfestival i Skien. Det ble en tur i hvert fall jeg vil minnes i lang tid. Vi hadde en utmerket gjeng sjåfører, med Per Helge Henningsen i spissen, som brakte oss trygt fram til Skien og like trygt hjem igjen. Stor takk til brr. Odd Birger Naalsund og Håkon-Jarle Østraat som også viste seg som drevne sjåfører.

Det er kjekt å være sammen over litt lenger tid enn en vanlig møtekveld. En oppdager nye sider ved sine brødre og det å bo på hotell sammen skaper også en egen stemning. Under frokosten på et hotell er det interessant å observere brødre-

ne som viser seg virkelig galante overfor sine damer. De tøfler rundt og henter alt hun ber om, smiler og er i strålende humør, der de komme med mer juice, litt mer kaffe, kjære? Helt fantastisk! Jeg regner selvsagt med at de opptrer like galant på hjemmebane.

Så litt om Høst-Soga. Det var kommet så pass mye stoff at ei høst-soge var på sin plass. Samlet mellom permene kan en se tilbake på første halvår 2016 i ro og mak. Det blir likevel nok stoff til at vi har ei Jule-Soge å se fram til. At vi også har flere som er skriveføre er lett å se.

Likevel ser jeg med litt blandede følelser på videre produksjon av Soga. Vi er alle glad i dette bladet men vi må ikke være blåøyd og tro at alt vil fortsette som før, i all evighet. Å være våken nå og tenke framover er viktig. En må også tenke praktisk og økonomisk. Huske på at å skrive er en ting, å produsere sider er noe annet. Det kreves kunnskap, evner og vilje til begge deler. – Men alt kan læres om viljen er til stede!

Vi får ta det opp i et møte og drodle litt med tanker og ideer.

Så benytter jeg her anledningen til å ønske alle våre lesere en fortsatt fin høst og førjulstid!

Arne Nes
Redacteur

En sommer
er over, men
minnene om den
består . . .

Ekkornet vet at vinteren nærmer seg